

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De [cathedrali] sancti Petri apostoli xliiii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

iussit eā grauissime virgis cedi: et die per capillos
appēdi. et plumbū liquefactū in capite eius fundi
Quō cum nichil ei nocuisset ipsas catenis ligauit
et in carcerē recluſit. Ad quā venit dyabolus in
specie angeli dicēs. Juliana ego sum angelus dñi
qui me ad te miſit vt te debeam cōmonere. vt dñs
sacrifices. ne tandiu crucieris et tam mala morte
moriaris. Tunc iuliana flens orauit dicens. Dñe
deus meus ne pmittas me p̄ire: sed ostende michi
quis est iste qui michi talia p̄ſuadet. factaq; est ad
eā vox vt ip̄m app̄benderet et quis eſſet ip̄ſum co
geret confiteri. Que cū cum tenuiſſet: et quis eſſet
interrogauit. dixit ei q̄ demon eſſet. et q̄ ad eam
decipiendā pater ſuus ip̄m miſiſſet. Cui iuliana.
Et quis eſt pater tuus? Reſpondit beelzebub qui
ad omnia mala nos dirigit. et facit nos grauius
verberari: quoniā a xp̄ianis fuerimus ſuperati et
ideo ſcio q̄ malo meo buc veni: quia te ſupare nō
potui. Inter alia que conſeſſus eſt dixit: quia tunc
maxime a xp̄ianis elongabā: quādo miſteriū do
minici co:poris agebā: et quando oratiōes et p̄
dicatiōes fiebant. Tūc iuliana manib; retro: ſum
ip̄m ligauit: et ad terrā ip̄ſum deijciens cum carbe
na qua erat ligata ip̄m duriffime verberauit. Dya
bolus vero clamās rogabat eam dicens. Domina
mea iuliana miſerere mei. Tūc iuſſit p̄fectus vt
iuliana de carcere educeret. Et exiens trahēbat
poſt ſe demonē alligatū. Demon aut̄ rogabat eaz
dicens. Dñā mea iuliana noli amplius de me ridi
culum facere. Nō eīm potero vltra in quemp̄iā p̄re

ualere. Xp̄iani dicunt miſericordes eſſe et tu nullā
de me miſericordiā habes. Sicq; per totū forum
ip̄m traxit et poſtea in quandā latrinā ip̄m p̄iecit
B Cum aut̄ ad p̄fectū perueiſſet in quadam
rota adeo eſt extenſa. q̄ oia eius oſſa vſq; ad me
diullarū exitū ſunt cōfracta. Angelus autē domini
rotā cōminuens ip̄am in momēto ſanauit. Quō v̄
dentes qui aderant crediderūt. Et ſtatim decolla
ti ſunt viri quingenti et mulieres. c. xxx. Deinde
cum in quendā ollā plūbo liquefacto plenā miſſa
uiſſet: ſed plumbū velut temperatū balneū factū
eſſet: maledixit p̄fectus dñs ſuis qui vnā puellam
punire nō poterant que tantā iniuriā eis irroga
bat. Tunc iuſſit eam decollari. Que dum ad decol
landum duceret demon quē verberauerat in ſpe
cie iuuenis apparēs clamabat dicēs. Nolite ei par
cere quoniā deos veſtros vitupauit. et me hac no
te verberauit. reddite ergo ſibi qd̄ meruit. Cūq;
iuliana paululū oculos aperuiſſet vt videret quis
eſſet qui talia loqueret. demon auſugies exclama
uit. Heu heu me miſerū ad huc puto q̄ me velit ca
pere et ligare. Cū ergo beata iuliana decollata
uiſſet p̄fectus nauigās in mari cū. xxiiij. viris or
ta tēpeſtate ſubmerſus eſt. Hoꝝ autē co:pora cū
mare iacraſſet a feris et auib; ſunt comēſta.

C De cathedra ſancti petri apoſtoli
xlviij. A

C Athedra triplex eſſe dicitur: ſz regalis. ij.
Regū. xxiij. Dauid ſedens in cathedra etc.
Sacerdotalis. i. Regum. i. Deli ſacerdotē

De cathedra sancti Petri apli

sedente sup sellam ꝛc. Magistralis. Mathei. xxiij
Sup cathedrā moysi ꝛc. Beatus ergo petr⁹ sedit
in cathedra regali: q; fuit princeps omniū regum
Sacerdotali quia fuit pastor: omniū clericorū. Ma
gistrā quia fuit docto: omniū xpianorū. **B**

Cathedra sancti petri ab ecclesia festiue colitur
quia tunc beatus petrus apud antiochia
subiam in cathedrali honore sublimat⁹ fuit
se perhibetur. **C**uius autē solēnitatis institutio
quadruplicē causas habere videtur. Prima causa
est: cum em beatus petrus apud antiochia pre
dicaret: theophilus princeps ciuitatis illius dixit
ei. Petre qua ratione populū meū subuertis? Eū
ergo petrus sibi fidem christi predicaret: ille eum
vinculari fecit. et sine cibo et potu eū manere per
misi. Sed cum petrus iam pene deficeret resum
ptis tamen viribus eleuans oculos ad celum ait.
Ihesu ch: iste miserorū adiutor: adiua me in his
tribulationibus deficientem. Cui dñs respondit.
Petre credis te derelictū a me? Mece bonitati de
rogas: si talia contra me dicere nō formidas. Pre
sto est qui tue subueniat miserie. Audiens autem
paulus de incarcerationē petri ad theophilū venit.
et se in multis opibus et artibus summū opificem
esse asseruit. Ligna et tabulas se scire sculpe: tēto
ria pingere: et multa alia industrie operari dixit.
Qui a theophilo obnixē rogaf. vt in eius curia se
cum cōsiltat. Euolutis paucis dieb⁹ paulus ad pe
trum absconse in carcerē introiuit. Quem videns
pene mortuū et cōsumptū amarissime flere cepit.
et in amplex⁹ eius quasi flēdo deficiebat. et proxi
pens sic inquit. O petre frater me⁹ glia mea: gau
diū meuz: dimidiū anime mee: meo introitu resu
me vires. Tunc petrus oculos apiens et ipm co
gnosces: lacrimari cepit: sed sibi loqui nō potuit ꝛ
accurrens paulus vix os eius aperuit et imponēs
cibum ipm refocillauit. Cum autē petrus cibo cō
fortatus fuisset accurrens in oscula pauli ruit. et
ambo plurimū fleuerūt. Paulus autem occulte re
diens theophilo dixit. O bone theophile magna
est gloria tua: et curialitas tua honestatis amica.
De honestat multa bona exiguū malum. Remini
scere qd fecisti illi deicole qui dicitur petrus velut
esse aliquid magnū. Pānosus de formis. macte cō
sumptus per oia vile scit. solo sermone clarescit. et
talem te decet in carcerē ponere. Qui potius si li
bertate solita frueretur posset tibi i aliquo vtilioz
esse. Nā sicut de illo homines quidā aiunt infirmos
sanat: mortuos suscitāt. Cui theophil⁹. fabulosa
sunt ista paule que dicis: quia si mortuos suscitare

posset: et seipm de carcere liberaret. Cui paulus.
Sicut xps suus a mortuis resurrexit vt dicūt. qui
tamē de cruce descendere noluit. sic petrus vt autē
hoc exemplo se non liberat. et pari pro christo nō
formidat. Cui theophil⁹. Dic ergo ei vt filiū meuz
iam per quatuordecim annos mortuū resuscitet.
et in columen eū reddā et liberū. Ingressus igit
paulus dixit: quoniā resuscitationē filij principis
spopōdisset. Cui petrus. Rē grandē paule pmise
sti: sed dñi virtute faciliā. Sed cum petrus edu
ctus de carcere monumēto aperto p eo orasset cō
tinuo resurrexit. Sed pene per oia verisimile nō
videf: vt aut paulus humana astucia se talia fabri
lia sciri cōponere fingeret. aut vt sententia iuueis
p quatuordecim annos suspena fuisset. Tūc theo
philus ꝛ vniuersus populus antiochie. et alij q
plures dño crediderūt. et gloriosam ecclesiā fabri
cauerunt. In cuius medio excelsum cathedrā col
locauerūt: et petrū vt ab omnibus videri et audiri
posset aralauerūt. In qua septem annis sedit.
S; postmodū veniēs romā in romana cathedra
sedit viginti quinq; annis. De primo tamē honore
ecclesia celebrat: quia tūc primo plati ecclesie cepe
runt loco: potestate: et noie sublimari. Tūc ergo
impletū est illud quod legitur in psal. Exaltēt eū
in ecclesia ꝛc. **U**t notandū q triplex est ecclesia
in qua beatus petrus vlt exaltatus: scilz ecclesia
militantiū: malignantium. et triumphantium. In
hanc triplicē ecclesiā exaltatus est. scdm triplices
festiuitatē quā de ipō ecclesia celebrat. Est enim
exaltatus in ecclesia militantiū eides presidendo.
et eaz in animo in fide et moribus laudabiliter re
gendo et hoc quantū ad solēnitatē hodiernam q
dicit cathedra: quia tūc sup antiochiā ecclesiam
pontificatū accepit: et eam septē annis laudabiliter
rexit. Scdo est exaltatus in ecclesia malignan
tium: ipsam scz dissipando: et eam ad fidem cōuer
tendo: et hoc pertinet ad secūdā festiuitatē q di
citur ad vincula tūc em malignantiū ecclesiaz dis
sipauit. et multos ad fidem conuertit. Tercio est
exaltatus in ecclesia triumphantium in ipam felici
ter introeundo: et hoc quantū ad terciā solēnitatē
que est passionis ei⁹: quia tūc ecclesiā trium
phantium introiuit. **U**t Notandū etiā q plu
ribus alijs rationibus ecclesia ter in anno de eo fe
stiuitatē facit. scz p: opter priuilegiū: ppter officium
propter beneficium: propter debitum: et propter
exemplū. Propter priuilegium quoniā beatus pe
trus ab alijs apostolis in tribus fuit priuilegiatus
ppter que tria priuilegia ecclesia ter in anno cum

De cathedra sancti Petri apli

honorat. fuit enim pre ceteris dignior: in autoritate quonia princeps apostolorum extitit. et claves regni celorum accepit. ferventior: in amore cum maiore enim fervore christum dilexit quam ceteri. sicut in multis locis euangelij manifestat. Et efficacior: in virtute. Nam ad ymbra petri ut legitur in actibus sanabant infirmi. Secundo propter officium. Ipse enim officium prelationis super universam ecclesiam habuit. et ideo sicut petrus fuit princeps et pilatus totius ecclesie: que diffusa est in tribus partibus mundi: scilicet asia: africa. et europa. ita ecclesia termino anno celebrat festum. Tercio propter beneficium: quia ipse qui potestate accepit ligandi atque solvendi: liberat nos a tribus generibus peccatorum. scilicet cogitationis: locutionis. et operationis. Vel quod in deum quod in proximum quod in nos peccavimus. Vel istud beneficium potest esse triplex beneficium: aliud quod virtute clauium peccatorum in ecclesia consequitur. Primum est absolutionis a reatu ostensio. secundum pene sempiternalis in temporalem commutatio. tertium pene temporalis secundum partem relaxatio. Et propter hoc triplex beneficium sancti petri est tripliciter honorandus. Quarto propter debitum: quia enim ipse tripliciter pavit et pascit nos scilicet verbo: exemplo: et temporalis subsidio siue orationis suffragio. ideo obligamur ut ipsum tripliciter honoremus. Quinto propter exemplum: ut nullus peccator desperet. etiam si tertio sicut petrus deum negaverit: si tamen eum sicut ipse velit corde: ore: et opere confiteri.

Secunda causa institutionis est hec que quidem de itinere demetrii est sumpta. Cum enim petrus verbum dei predicans antiochia appropinquaret. omnes de civitate illa ei obviaverunt nudis pedibus progredientes: cilicij se induentes: et caput pulvere aspergentes: agentes penitentiam quam contra eum symoni mago consensissent. Petrus vero eorum penitentiam videns. gratias deo egit. Tunc illi obtulerunt ei omnes vexatos linguibus et demonibus fatigatos. Quos dum petrus ante se poni iussisset: et super eos nomen domini invocasset. immensum lumen ibidem apparuit. et omnes protinus sunt sanati currentes et osculantes vestigia sancti petri. Tunc intra septem dies plusquam decem milia hominum baptisma susceperunt: ita ut theophilus princeps civitatis illius. domum suam in basilicam fecerit consecrari. et ibidem petro excelsum cathedram collocari: ut ab omnibus videretur et audiretur. Nec istud contrarium est his que superius dicta sunt. Potuit enim fieri quod petrus per operationem pauli a theophilo et toto populo magnifice sit susceptus. Sed recedente petro symon magus populum pervertit. et contra petrum graviter

incitavit. Postmodum vero penitentiam agens iterum honorabiliter eum recepit. Hoc autem festum de incarnatione beati petri consuevit appellari. festum epularum beati petri. et hinc tercia ratio sumitur institutionis huius festi. Consuetudo enim fuit antiquis gentium: ut ait magister iohannes beletus. singulis annis in mense februario certo die epulas offerre super tumulos parentum suorum. et eas de nocte demones consumebant. Ipsi autem ab aiabus circa tumulos errantibus quas ymbrias vocabant vastari putabant. Solebant enim antiqui dicere. ut idem ait. quod quando in humanis corporibus sunt dicunt anime. in inferis manes. spiritus vero vocabantur quando ad celos ascendebant. ymbrias quando reces erat sepultura: siue quando circa tumulos errabant. Hec autem consuetudo de ipsis epulis vix a christianis potuit extirpari. Quod sancti patres accedentes. et hoc penitus extirpare volentes festum de incarnatione beati petri: tum de illa que fuit rome. tum de illa que fuit antiochie statuerunt illo. scilicet eodem die quo talia fiebant. Unde ab illis epulis adhibebant aliquibus festum beati petri epularum vocatur. Quarto instituta est propter reverentiam coronatio clericalis. Notandum enim quod iuxta aliquorum traditionem corona clericorum: hic primo sumpsit iniciu. Nam dum petrus antiochie predicaret in contumeliam nominis christiani summitate eius capitis abarserunt. Quod quidem postmodum toti clero traditum in honorem quod pro christo a postolorum principi in contumeliam fuerat irrogatum. Circa autem ipsam coronam clericorum tria attenduntur. scilicet capitis abrasio. capillorum detruncatio. et forme circularis. Abrasio autem in superiori parte capitis fit triplici ratione: quare duas assignat dionysius in ecclesiastica hierarchia dicens. Detonsio capillorum signat mundam: et non formabilem vitam. Ad capillorum enim detonsionem. siue capitis abrasionem tria sequuntur. scilicet mundicie conservatio: desormatio. et denudatio. Mundicie conservatio: quia ex capillis sordes in capite aggregant. Desormatio quod capilli ad ornatum sunt. Significat ergo tonsura mundam et non formabilem vitam. hoc est quod clerici debent habere mundiciam mentis interius. et non formabilem. id est non exquisitum habitum exterius. Denudatio autem significat quod inter se et deum nichil debet esse medium: sed immediate debent deo uniri: et reverentia facie domini gloriam speculari. Capillorum detruncatio fit. ut ex hoc dicitur intelligi quod clerici omnes cogitationes superfluas a mente sua debent abscondere: et ad verbum dei semper auditus parati extempitum habere. et omnia temporalia preterquam ad

necessitate a se penit' remouere. fit aut' circularis figura multiplici ratione. Primo quonia' hec figura no' habet fine neq; p'incipiu'. Per qd' datur intelligi. q' clerici sunt ministri dei: q' nec habet p'incipiu' neq; fine. Secundo quonia' hec figura nullum angulu' habet et significat q' clerici non debent habere sordes i' vita: quonia' ybi angulus ibi sordes. vt dicit bern'. Et debent habere veritate' in doctrina. quonia' veritas angulos non amat. sicut dicit hieronimus. Tercio qm' hec figura est omniu' figuraru' pulcherrima. Unde in hac deus celestes creaturas fecit. Per qd' significat q' clerici debent habere pulchritudine' interius in mente: et exterius in couersatione. Quarto quonia' hec figura est omniu' figuraru' simplicissima. Nulla em' figura vt dicit augustin' ex vna linea consistit. sola circularis figura est que vna tantu' linea claudit. Per qd' significat q' clerici habere debent simplicitate' columbarum. Juxta illud. Et simplices sicut columbe.

De scō mathia apostolo xlv. A

Mathias hebraice latine dicitur donatus. dicitur etiam vel donatio dñi vel humilis siue puus. Iam donatus a dño fuit quādo ipm de mūdo elect' inter. lxxij. discipulos designauit. Donatio em' fuit quādo forte electus inter apostolos no'ari p'meruit. Paruus fuit q' verā semp' humilitate' seruauit. Est aut' triplex humilitas sicut dicit ambrosius. Prima est afflictionis qua' q's dicit' humiliatus. Secūda consideratiōis que p'cedit ex cōsi-

deratione sui. Tercia deuotionis que p'cedit ex cōgnitione creatoris. Primā habuit beatus mathias martiriū patiēdo. Secūda seipm' despiciēdo. Tercia maiestate' dei admirādo. Vel dicit a manu qd' est bonū. et t'be'is positio: inde mathias bonū positū pro malo scz p' iuda. Eius vitā que per ecclesias legitur. beda scripsisse creditur.

Mathias apostolus in locū iude substitutus est. Sed primo ortū et originē ipsius iude proditoris breuiter videam'. Legitur em' in quadā bystoria licet apocrypha q' fuit quidam vir in hierusalē nomine ruben qui alio no'ie dicitur est symon de tribu dan. vel secūdu' hieronimū de tribu isachar. qui habuit vxorē que cyborea nūcupata est. Quadā igit' nocte cū sibi mutuo debitū exoluissent. cyborea. obdormiens somniū vidit. quod perterrita cū gemitibus et suspirijs viro suo retulit dicēs. Videbatur michi q' filiū flagiciosum parerem qui totus gentis nostre causa' perditionis existeret. Cui ruben. Nefaria inquit rem nec relatu dignā p'fari. et spiritu ceu puto phitonico raparis. Cui illa. Si me cōcepisse sensero et filiū pepero absq; dubio non spūs phitonicus extitit: sed reuelatio certa fuit. Procedente igitur tēpore cum filium peperisset: parentes plurimū timuerunt et quid de eo faceret cogitare ceperūt. Cumq; filiū abhorerent occidere. nec vellent destructores sui generis enutrire ipm' in fiscella positū mari exponunt. Quē marini. factus ad insulas p'pulerunt. q' scariotb dicit'. Ab illa igit' insula iudas scariotb appellatus est. Regina aut' illius loci cārens liberis ad litus maris causa' spaciandi p'cessit. et fiscellam a marinis fluctibus iactari vidēs. ipam aperiri p'cepit: inueniēs q' ibi puerū elegātis forme suspirans ait. O si solacijs tante subleuaret sobolis. ne regni mei priuaret successore. Puerū igitur secreto nutrire fecit. et se grauidā simulauit. Tandē se filiū peperisse mēditur et per totū regnum fama hec celebris diuulgat'. Princeps p' suscepta sobole' uehemēter exultauit: et ingenti gaudio plebs letatur. Ip'm igitur secūdu' magnificentiā regiam regina educari fecit. Non post multū vero temporis regina de rege concepit: et suo tempore filium parturiuit. Cum aut' pueri aliquātulū iam creuissent adinuicē sepius colludebāt: et puerum regiū iudas crebris molestijs et iniurijs molestabat et ad fletū sepius puocabat. Regina aut' hoc molestē ferēs: et iudā ad se non p'tinere sciens ipm' crebris uerberabat: sed nec sic a molestia pueri desistebar. Tandem res panditur et iudas nō verus